

Goraľu, cy či ňe žal'

♩=76

G_o - ra - ľu, cy či ňe žal', od - ho - džič od stron
ko - vyk ľa - sov i haľ, i tyk po - to - kov

oj - cys - tyk. — Švjyr -
stře - břys - tyk. G_o - ra - ľu, cy či ňe žal',

g_o - ra - ľu, vroč še do haľ. G_o - ľu, vroč še do haľ.

2. I goraľ na gory spožyral, i lzy renkavem učyral.
I gory opuščič třeba, dl'a hl'eba, paňe, dl'a hl'eba.
[:Goraľu, cy či ňe žal', goraľu, vroč še do haľ.:]
3. Goraľu, vroč še do haľ, bo tam ostali ojcovje.
Ke pudžes v daľeki kraj, kto šňimi bedže, to kto vje.
[:Goraľu, cy či ňe žal', goraľu, vroč še do haľ.:]
4. I goraľ jak džecko place, možno juz ňezobace.
Švjyrkovyl ľasof i haľ, plac sobje, goraľu plac.
[:Goraľu, cy či ňe žal', goraľu, vroč še do haľ.:]
5. Vžon goraľ ze sobom skřipce, převloki svoje i krpce.
I posel v daľeki kraj, graj sobje, goraľu, graj.
[:Goraľu, cy či ňe žal', goraľu, vroč še do haľ.:]
6. Zalomjyl rence i vzdya, droga moja, povedžal ščiha.
Bo džyfce opuščič treba, dl'a hl'eba paňe, dl'a hl'eba.
[:Goraľu, cy či ňe žal', goraľu, vroč še do haľ.:]

o - čítaj medzi o a u
obyčajne sa spievajú iba prvé dve slohy